

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 80 fillér

Azamat

Szerkesztő SZENES BÉLA

Élvezéssel szerkesztő KÖBER LŐRÉ

1918 szeptember 25.

II. évf. ■ 40. szám

18. különszám: BIRÓ-ALBUM Tejjel-mézzel folyó Kanaán

A néptanító: Magyarország, e tejjel-mézzel folyó Kanaán . .

217

HAZ L8 YCICIM KAPUJA CIOTI

1918. B. 100

Az állatkertben

– Kép a közelfjövőből –

Mackó: Fogja jó ember, egyen maga is valmit.

Ami nem drágult meg

Közgazdasági tanulmány.

BEVEZETÉS

Nyájas olvasó, nyilván elképedve olvasod e tanulmány címét s hajlandó vagy a szerzőt legalább is agyalágyultnak minősíteni, aki még azt sem tudja, hogy nincs olyan dolog a világon, a foghúzás-tól a cipőtisztításig, a tyukszem-irtó tapasztól a nincs többé kopszfejig, amit jelen világháboru

életken meg ne drágított volna. Arra kérlek, nyájas olvasó, a véleményedet, legalább e tanulmány elolvasásáig, függeszd fel; azután már ugysem merlek erre kérni.

TÁRGYALÁS

Szerzőnek hosszas és fáradságos kutatás után sikerült két oly dolgot felfedezni, melyen nem fogott a háboru. Azóta se volt olyan jó napom, hogy a harminckilencedik pótsorozáson sem birtam bejutni a hadsereg kötelékébe, mint mikor ezt a felfedezést tettem. Magállapítottam ugyanis s ezt jelen tanulmány keretében közkinccsé

teszem, hogy a hidon és az alaguton való átkelés ma is annyiba kerül, mint öt esztendővel ezelőtt.

BEFEJEZÉS

Mióta erre rájöttem, napjában legalább egyszer átmegyek valamennyi hidon, hogy kiélvezzem a békeárok gyönyöreit. Ha még valaki azt méri mondani, disznóság, hogy azért is fizetni kell, ha az ember át akar menni a hidon, mely végre is csak a főváros egyik utcája, személyesen lövöm egyik utjogani kell, hogy van valamink, ami most sem drágább, mint régen.

(Z.)

TANULMÁNY

Ne vegyünk hidakat és alagutakat a legközelebbi világháboruban, mert ez az egyetlen, amin nem lehet meggazdagodni.

A terminus

– Mucika, hagyja ott azt a buta bárót. Legyen az én barátom!

– Egy föltétellel.

– Halljuk!

– Ha kitart a végső győzelemig.

* * *

Közoktatás falun

– Hol lakik itt, kisfiam, a tanító?

– Tessék arra mönni, ott van egy bedült ház, az az iskola, amellet az ölban lakik a tanító ur, amikor itthon van, de jelenleg elesött a csatában.

— Egy nagyon finom, jószívű ember. Egy igazi úr...

Hogyan kell megoldani a háborus nyomort?

- **Vannak terveim, de nem lehetek indiskréc.**
Windisgréc.
- *
- **A problémát alapítványokkal óhajtanám megoldani.**
Halmos Izor.
- *
- **Hát van háborus nyomor?**
Bárá Madarassy-Beck Gyula.
- *
- **Véleményem szerint a háborus nyomor megoldásához elengedhetetlenül szükséges, hogy a Szerencse fiát indiány nyelvre is lefordítsák és Lakatos Lászlót Polinéziába száműzzék.**
Drégely Gábor.
- *
- **A háborus nyomor 1925-ben magától is teljesen megszűnik. Akkorra már mindenki kincstári ellátásban részesül.**
Gróf Tisza István.
- *
- **A háborus nyomort a magam részéről már megoldottam. Ma reggel 6 óra 50 perckor fölakasztottam magam. Pesti polgár.**

Nincs baj

Topák ur nagyon ki talált nézni az ablakon, elvesztette az egyensúlyt és leesett a harmadik emeletről. Amint az első emelethez ér, a felesége éppen kinéz a sógornője ablakán s kétségbeesetten kiabál:

— Szent Isten, Muki, mit csinálsz?

— Csak ne ordíts, — feleli Topák ur — még semmi se történt.

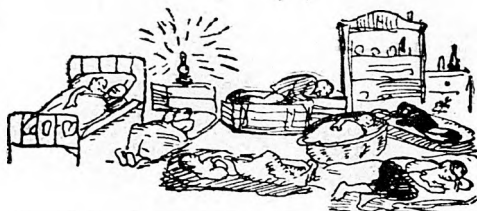
Egy korondéért

bárkinek pontosan megmondom, mikor lesz vége a háborúnak?
Címem: Harapós Ignác,
Lipótmező, II. em. 17. cella

Kicsi rongyos.

Írta: Somlyó Zoltán

Hilencen háltnak egy szobában,
nem jár hozzájuk orvos, baba.
Csak éheznek a hosszú ében
s szaporodnak isten nevében.
Nem őrzi anya feltő, gondos —
így tengődik a Kicsi rongyos.

Éjjente hortyogás zenéjük,
Nappal a nyomor fű betéjük.
Szívük felett csúf rongyor lógnak.
Szidalmarzatk piszkos bolondnak
anyja, a keshedt, szürke Rontyos —
így tengődik a Kicsi rongyos.

Reggel a téli szürke ködben,
nem védi őt kis szörmeködmén.
Még fáradt gyenge kicsi lába,
eltérferog az iskolába.
Felé kiált a sok bolondos:
mi megjött már a Kicsi rongyos!...

Még nedvesen a zuzmarátul,
leül csöndben a padba hátul,
Írkája nincs, és nincsen könyve
Csak halk pergéssel hull a könnye:
De kinek is lehetne fontos,
hogy sűrűn egy ilyen Kicsi rongyos...

Szörörökör ha szól a csengő,
árván keserűn elmereng ő:
a többinél hús, libamája —
csak önéki nincs orsornája!
Oly kiéhezett, olyan csontos
mivé lesz az ily Kicsi rongyos?!

Tán betörő lesz, hamiskártyás!
Vagy rézeges, izgága, lármás!
Vagy majd egy hideg ősz éjjen
tán embertől vékony kezével!
Vagy tán csak álmodó, bolondos
Röltő lesz majd a Kicsi rongyos?...

Pardon, ne tessen még elottnai. Ig. és Tisztelettel!

Gyárfás, Pufi és Horváth Tutyu tragédiája

A közéleti m. kir. miniszterium 3500 q/918. Elnöki szám alatt a következő átiratot intézte az Országos Színészegyesület igazgatóságához:

Különös tekintettel azon körülményre, hogy a szövetséges államok alattvalói sorából többen állandóan székesfővárosunkban tartózkodnak, hol is időnként dicső szövetségeseink hivatalos kiküldöttjei és vezető személyiségei is megjelennek, indittatva érzem magamat, hogy a tekintetes Igazgatóságot figyelmeztessem, miszerint a szövetséges országok népei közt azon némiképen indokolt vélemény terjedt el, melynek alapján Magyarország és társ-országaiiban a lakosság egy része a háboru ötödik évének ellenére is naponta jóllakik.

Az ellenünk táplált irigység egyik főokozata a nálunk megtelepedett és országunkon átutazó szövetséges alattvalók tudósításában keresendő, mely állandóan ellenünk szítja a hangulatot. Ezekben a tárgyilagosságnak, bár néha részrehajló tudósításokban igen gyakran olvashatunk arról a tényálladékról, miszerint

polgáraink közül többen még ma sem titkolhatják el jóltápláltságukat és külső megjelenésükben egyáltalán nem alkalmazkodnak a hadi megszorításokhoz, melynek a közös cél érdekében a szövetséges országok valamennyi alattvalójának alá kell magát vetnie. Különösen nem engedhető meg azonban, hogy ezen jelenségek a nagy nyilvánosság előtt izgassák a kedélyeket, miért is van szerencsém felhívni a tekintetes Igazgatóságot, méltóztassék minden tekintélyével odahatni, hogy az egyesület körébe tartozó három színművész úr, névszerint Gyárfás Dezső, Huszár Károly és Horváth Tutyu ezen átirat kézbesítésétől számított 14 napon belül vonuljon vissza a színpadról, ahol is megjelenésük szövetségeseink hangulatát estéről-estére ellenünk fordítja. Tisztában vagyok vele, hogy a kényszerű visszavonulás a színművész urak megélhetési lehetőségét kártékonyan befolyásolja, ezért egyidejűleg intézkedtem, hogy a honvédelmi miniszterium nevezettek családtagjainak a felemelt hadisegélyilletményeket folyósítsa.

hg. Windischgratz s. k.,
közéleti m. kir. miniszter.

A másolat hitelesül:
Lengyelke.

Mikor a vacsora-idő elérkezett, nagymama ölbe vette Sárkát és addig mesélt-mesélt, míg a kislány elaludt az ölében. Nagymama igen szép meséket tud és minden este elmond néhányat, ha hazajön az üzletből, mert a nagymama kifutólány egy füszerüzletben, Sárka az egész valószínűtlen, tündérmeséket szereti a legjobban. Ezek közé tartozik a következő is:

Hol volt, hol nem volt, az Operenciás-tengeren is túl, volt egy gyönyörű ötemeletes ház, abban lakott a tündérr király, a felesége és Katinka, a tündérr király egyetlen gyönyörűséges hajadonlánya. A második emeleten lakott a tündérr király, közvetlen a háziúr felett, akit Krausznak hívtak, éppen úgy, mint a miénket. Tudod fiacskám, rettenetes nagy úr volt a tündérr király, azt csinálhatott, amit akart, ha nem akart volna házbért fizetni, akkor sem lett volna semmi baja, de mért ne fizetett volna, mikor ő maga üzemvezető volt egy nagy gyárban, a feleségének dupla heti bére volt és még a gyönyörű tündérr királynő is rengeteg pénzt keresett a dohánygyárban. Gyönyörű lakásuk volt tündérr királyéknak, három szép szoba, két udvari és egy utcai és mindegyiküknek szép külön ágya volt, még a lánynak is, ágyrajárót nem kellett tartani

Az öreg tündérr király nagyon szerette egyetlen leányát, Katinka tündérr királynőt. Mindenüvé elvitte magával, ebéd után még a

kávéházba is és minden héten egyszer a moziba és ilyenkor egész hátul ültek az első helyen, igaz, hogy még vasárnapra is kaptak kedvezményes mozijegyeket, mert hát a tündérr királylyal a moziban is kivételeztek. Úgy szerette az öreg király a lányát, hogy Katinka tizennyolcadik születésnapjára kivitte őt a Telekly-térre, rámutatott ott arra a sok-sok gyönyörű holmira, ami az ószeresek és zsidóbarátok előtt feküdt és azt mondta neki:

— Választhatsz, amit akarsz.

És Katinka egy pár majdnem egészen új cipőt választott és az öreg király szót sem szólt, hogy drága, vagy hogy olcsóbbat is választhatna, egy szó nélkül kifizette a majdnem egészen új cipőt, ami olyan szép volt, hogy még a Schlick-Nicholson lánya is jelvehette volna, de még a Weisz Manfrédé is.

Igy éltek boldogan Tündérr országban a három tündérr király, mikor egyszer csak bekopogtatt hozzájuk egy gyönyörű tündérr királyfi, úgy hívták őt, hogy Aladár.

— Mi járásban vagy, szép tündérr királyfi, kérdezte az öreg tündérr király.

— Egy életem, egy halálom, öreg királyom, én bizony a gyönyörűséges lányodért jöttem. Feleségül akarom venni Katinkát. Vasárnap délután megláttam a tánciskolában az Eibenschütznel, azóta nincsen nekem nyugtom se égen, se földön.

— Tej!...

Falusi orvosnál

— Doktor ur, jöjjön el a Kispál Andrásékhoz, mert baj van. Bedült a házuk.

— Akkor menjen kend a közműveshez!

— De eltörött ám a Kispál Józsika lába.

— Tegyetek egy piócat a törés helyére!

— De a Kispál Mariskának is eltörött a dereka.

— Tegyetek két piócat a derekára!

— De a Kispál Andrásné is elájult.

— Tegyetek három piócat a fejére!

— De a Kispál Andrást, amikor ezt látta, megütötte a guta és szörnyet halt.

— Hagyjon nekem békét! Tegyenek négy piócat a gutaütés helyére!

— Ja, édes fiam, — mondta az öreg tündérkirály — nem megy ám az olyan könnyen. Egy tündérkisasszonyt nem lehet ám olyan egyszerűen az anyakönyvvezető elé vinni...

A szép tündérkirályfi büszkén közbe vágott:

— Nem vagyok én ám olyan jött-ment királyfi. A Szénásynál vagyok segéd a Belvárosban, havi ötszáz korona fizetésem van nekem.

— Fix? — kérdezte a tündérkirályné.

— Négy száz korona fix. És száz mellékes — mondta a tündérkirályfi — de az a száz is olyan, mintha fix volna.

— Nem elég ez, fiam, szólt jóságosan az öreg tündérkirály. — én csak annak adom a lányomat, aki a három próbát kiállja.

— Nem ijedek meg én semmitől. Halljuk az elsőt.

— Hát, mondja az öreg király — eredj el a fővárosi népszerű bizottsághoz és eszközölj ki a Sáríkáának, meg a nagymamájának valami segélyt, mert hónapok óta hiába kérek...

Nagyon elszomorodott a királyfi, de azért elment a Városházára. Odament a tanácsos úrhoz és megkérdezte:

— Édes bátyám, hogy szerezhetnék én némi segélyt a Sáríkáának, meg a nagyanyjának?

— Szerencséd, hogy édes bátyámnak szótoltattál, mondta a tanácsos úr és már át is adta a tündérkirályfinak az utalványt, holnap talán már meg is kapjuk, postán.

— A második próba, mondta az öreg ki-

rály, még nehezebb, egy héten belül szerezz egy kiló zsírt.

A tündérkirályfi elkérte a tündérkirálynétől a zsirjegyeket és nagy busan utnak indult. Amint megy az Üllői-uton, találkozik egy hentes-sel.

— Édes bátyám, hol kaphatnék...

Nna. Csak aludj, szivecském, aludj...

Felesleges ácsorogni!

Bűnbánón és szegyenkezve
Bevallom most e dalba,
Nem kéne nekem felkelnem
Minden áldott hajnalba.
Nem kéne tíz deka zsírért
Tízszor sorba állanom.
Hivatalban ácsorgási
Engedélyt kiváltanom.
Hogy a nép mért ácsorog itt
Előttem ez nagy talány.
Hisz szép hazánk tejjel-mézzel
Folyó boldog Kanaán!

Bevallom én, nincsen annak
Semmiféle értelme,
Hogy két napig várjak vaira
Az aszfalton térdelve.
S míg a könnyem a jegy-jegyre
Bánatosan rácsorog,
Bevallom, hogy felesleges
Ha az ember ácsorog.
Felesleges ácsorogni
A bolt elé kiállva.
Hisz, hogy valamit kapjak az
Abszolúte kizárva!

(1.)

Egy londoni gyermekszobából

— Én a békés megegyezés híve vagyok!

Az itthonmaradott

Egy népfölkelő pótszemlén, ungläublich.
Azt mondta rám a törzsorvos: untauglich.
Ezt a sikert viszeremmel arattam.
A had elment és én itthon maradtam.
Itt maradtam, hol nem szállnak a golyók.
Hősi halál s dicsőség nem mosolyog.
Itt maradtam némi titkos kéjjel én.
Itt maradtam, hogy a honnak éljek én.
Hogy a honnak éljek még egy darabot.
Haj, csuhaj!

Én vagyok a boldog itthonmaradott.

De mint tudjuk, a boldogság nem örök.
Voltak, kik rám irigykedtek, oly körök
ltek, küldtek sok névtelen levelet.
Mindben ez állt: Mars a frontra teveled.
S felfigyelt a katonai hatóság.
Háttha a viszerem nem is valóság.
S megfigyeltek, alul-felülvizsgáltak,
Kórházból ki, kórházba be cibáltak.
Összejártam Pécsét, Kassát, Aradot.
Haj, csuhaj!

Igy éltem én boldog itthonmaradott.

Jött aztán a sok jótékony bizottság.
Hogy a pénzem jótékonyan kiösszák.
Műrendü szaktudással sarcoltak,
Hadicétra mindenem elhurcoltak.
Perselyekbe koronáim koppantak.
Ruhámat mind elvitték a rokkantak.
Fagyonom egy kórházzal megfelezttem.
A többin meg hadikölcsönt jegyeztem.
De mindezért nem mutattam haragot,
Haj, csuhaj!

Igy éltem én boldog itthonmaradott.

Aztán mindennek az ára felszökött.
Aranyért sem adtak babot, se tököt.
Krumplit csak a milliomos ehetett.
Zsirja meg csak Rothschildnak ha lehetett.
Nem volt sonkánk, husunk, hurkánk, abáltunk
Kenyér helyett kukoricát zabáltunk.
Sötét gond a hátam mögé fölkapott.
Gyomrom korgott és az állam fölkapott.
Fám sem volt s a tél csontomba harapott,
Haj, csuhaj!

Igy éltem én boldog itthonmaradott.

Igy tengődtem búsan, míg a napokba
Jött a halál s szemem lágyan lefogta.
A halottkém elég hidegnek talált,
S konstataálta azonnal az éhhalált.
De szivében némi kétséget hagytam,
Az is lehet, gondolta, hogy meghaltam,
Vagy ragálynak vert bennem egy neme rést.
Kaptam egy szép tizedrangú temetést.
Siromnál most emlékkő áll faragott,
Rá van írva:
Itt nyugszik egy boldog itthonmaradott.

(Kállay Miklós.)

Gyermeknyaraltatás

I.

A SZILARD EGYENSÜLY

(Egy statisztikai műből.)

— Magyarországon 20.000 kövér és 20.000.000 sovány ember él. Miután azonban a 20.000 kövér térfogata éppen egyenlő a 20.000.000 sovány térfogatával, a társadalmi egyensúly helyre van állítva.

***

ahogy a németek minket elképzelnek:

Tanítók távirata

A Szamár tek. szerkesztőségének
Köerkerdesere részletes választ nem adhatunk,
nagy szerencsétlenség miatt. Tagjaink nagy része ma
reggel Tejjel s Mezzel Folyóba fuladt. Megmaradtak
saját zsirjukba fuladtak meg.
Uedvoezlettel Tanítók Szoevetsege.

Kiknek megy rosszul?

Szterényi József báró. Tisza István
gróf. Weiss Manfréd. Láncty Leó. Madar-
assy-Beck Gyula báró. Hatvany Lajos
báró. Drégely Gábor. Zerkovitz Béla.
Beöthy László. Faludiak. Lloyd George.
Clemenceau és Rozsnyai Gizike.

Megadják a módját

Városi: Aztán mondja csak,
bíró uram, elég ez a kis kút en-
nek a nagy falunak?

Üregbíró: Mán hogy a fenébe
ne vóna elég, amikor két hordó-
val is beletötünk napjában, hogy
fussa.

***

Vitatkozásom egy hazafiatlan emberrel

Én: Nahát, kedvesem, magának egyáltalá-
ban nincs igaza. Hát mi szeretne maga lenni?
Francia? Vagy német? Vagy olasz, vagy spanyol?
Vagy talán patagón? Hisz azok az elő-
nyök, amikre maga hivatkozik, amelyeknek ré-
szese lenne, ha francia, olasz, német, patagón,
vagy maláji lenne, csakugyan népek, de maga
nem veszi figyelembe a hátrányokat és nincs
érzéke azok iránt az óriási előnyök iránt, ame-
lyeket élvez az által, hogy magyarnak szüle-
tett. Ez a különbség kettőnk közt! Lássá ne-
kem ezek az előnyök már régóta fel vannak írva
a noteszembe. (Előveszem a noteszemet és fel-
olvasom neki az előnyöket, hadd szégyelje ma-
gát, a disznó!)

1. Ha például francia lennék (Isten ments!),
nem olvashatnám Anatole France műveit ma-
gyar fordításban!

2. Ha például kínai lennék, milyen csunya
lennék én copf nélkül, holott így egész szép
kopasz magyar ember vagyok.

3. Ha például japán lennék, mennyi gon-
dot okozna nekem, hogy beavatkozzunk-e
fegyveresen a világháborúba, vagy még ne
avatkozzunk, holott így, mint magyar ember,
tulozás nélkül bele vagyok avatkozva.

4. Ha például olasz lennék, most semmi-
esetre sem hallgathatnám Carusot az And-
rássy-uti Pathéfon örült rosz lemezein.

5. Ha például argentinai lennék, képzelje
el! nem lenne egy darab kenyérjegyem sem,
már pedig azt bizonyára tudja, hogy milyen
baj az, ha az embernek nincsen kenyérjegye.
(Azok a primitív, szervezetlen argentinaiak
még a kenyérjegyrendszert sem vezették be.
Az egy ország?)

6. Ha például angol lennék és Maculays-
nak hívnának, milyen nehezen tudnám én ki-
mondani a saját nevemet, mikor most is alig
tudom helyesen kimondani azt, hogy Bacons-
field.

7. Ha például orosz lennék, hogy a csu-
dába tartanék én most már ki a végső győ-
zelemig?

8. Ha például spanyol lennék, nem mond-
hatnám magának, amit pedig oly szívesen
mondok, hogy maga egy örült spanyol. (Ezt
a spanyolok biztosan másképp mondják.)

9. Ha például ismét francia lennék, nem
érnék el semmit halálra ítéltetésem esetén az-
zal, hogy arra a kérdésre, mi az utolsó kíván-
ságom, ezt felelném: „szeretnék franciául meg-
tanulni“.

Gyermeknyaralattás

II.

A templom előtt

— Kérek néhány koronát a katolikus segítőalap javára.

MENÜ

Egy ideges ember naplójából.

Írta: **Szini Gyula.**

Szeptember 24.

Engem idegessé tesz, ha magamnak kell kiválasztanom az ételsorból a különböző fogásokat. Gyöngé, hyperaciditásos gyomrom van és belebetegszem, míg olyan ételre találok, amelyre gyomrom azt mondja: „Esetleg . . . talán . . . próbáld meg . . . tied a felelősség!”

Epp ezért világeletemben a vendéglőben mindig menüt rendeltem. Ezen nem kell gondolkodni, ezt készen hozzák. Tudvalévő, hogy a közéleti hivatal nemrég elrendelte, hogy minden vendéglős köteles menüt tartani, még pedig lehetőleg olcsó áron. Boldog voltam.

Elmentem kedvenc vendéglőmbé, a Spritzbe: nagyon előkelő hely a Duna partián, az ember a kirakatban ebédelhet, míg a korzón járó-kelek irigykedve csattogtatják a fogájukat: „nini, ez a Spritzben ebédel!” Az attaséküléjű frakkos pincérnek könnyedén odavettem:

— Egy menüt!

Míg az ebédre vártam, az étlapot tanulmányoztam és a követ-

kező meglöbbszentő adatokat találtam egymás mellett:

Szalentűdő gombóccal 35 kor.
Egy menü . . . . . 12 kor.

Hát ez hogy lehetséges? A menü, amely legalább hat fogásból áll, csak a harmadrészebe kerül annak, mint egyetlen fogás, amit külön rendelék meg. No, mindjárt meglátom.

A pincér hozza a levest. „Consommé en tasse” áll a menü étlapján. Megízlelem. Egészen jó. Gyermekkoromban, mikor főzőcskét játszottam a kisleányokkal, vettünk egy bögrét, megtöltöttük vízzel, beleöntöttünk néhány svábbogarát, végül némi tanakodás után bele „esőkéztünk”, ahogy akkor mondtuk, az egészét a teaszűrőn megszürtük és megittuk. Annak épp olyan íze volt, mint ennek a levesnek.

Gyerünk tovább. „Ragoût à la Richelieu” áll az étlapon. Vakmerőn megízlelem . . . Fűreszpor margarínba kisütve némi talpbőr maradékokkal, amik helyett a háboru elején még kaucukdarabok pótolták a gombát. „Vigye, vigye” — mondom a pincérnek.

Harmadik fogás. „Toumedos à la Chateaubriand”. Óh, Chateaubriand kedvenc írom, akinek a francia konyhán is jól csengő ne-

ve van, mert a kiváló René igen nagyuri módon élt és nagy finnyás volt a maga idejében. Lásuk, lásuk. Lehunytam a szemem és megízleltem. Aztán hirtelen fölkeltem, a vízvezetékhez rohantam és a medencében megállapítottam a következőket, amik benne voltak: xmyprtvdz . . . Jó, hogy a szedőgép itt elromlott, mert különben az olvasó gyomra romlott volna el.

Most már azonban csupa kíváncsiságból végig gusztyáltam az egész menüt. A hátralevő fogások jöttek, láttak és győztesen távoztak. Hozzájuk sem mertem nyulni. Csak felsorolom őket: Saucisson à la Merde, Pâtisserie à la Foch.

Szóval, másnap már a Kis Büdösben ültem, hová barátaim tanácsára mentem, akik azt mondták, hogy egész Pesten csak ott lehet jól enni és még igazai zsírral főznek. Míg idáig jutottam, meg kellett másznom a budai gleccsért.

— Egy menüt! — mondom a koresmárosnak, aki ingujjban és alul rojtos fehér nadrágban és papucsban jelent meg.

— Gib im á téritrék — szölt oda a koresmáros egy fésületlen leánynak, akinek állandóan hullt a haja. Ezt nem szeretem, mert ha minden más nőnek a földre hull a haja, a vendéglőbeli nőké előszeretettel és föltétlenül az ételekbe.

Szombat volt és az abroszon az egész elmúlt hét étlapját pontosan föl lehetett ismerni. Közben az étlapot is tanulmányoztam. Ilyen árak voltak: ¼ sült gacsa 80 kor — porju vésés 35 kor — rámspekk 75 kor. — Ezek után meglöbbszentő konstataáltam, hogy egy „dérídég” ára 750 kor!

Nem, a kócos leány megnyugatott, hogy ezt csak a Sáni írta rosszul, az csak annyi, mint: héd ödven. Ugyanebben a pillanatban élelem lökött egy csorba tányért, amiben valami bizonytalan lé uszott.

— Vazisztasz? — kérdeztem.

A leány elmosolyodott:

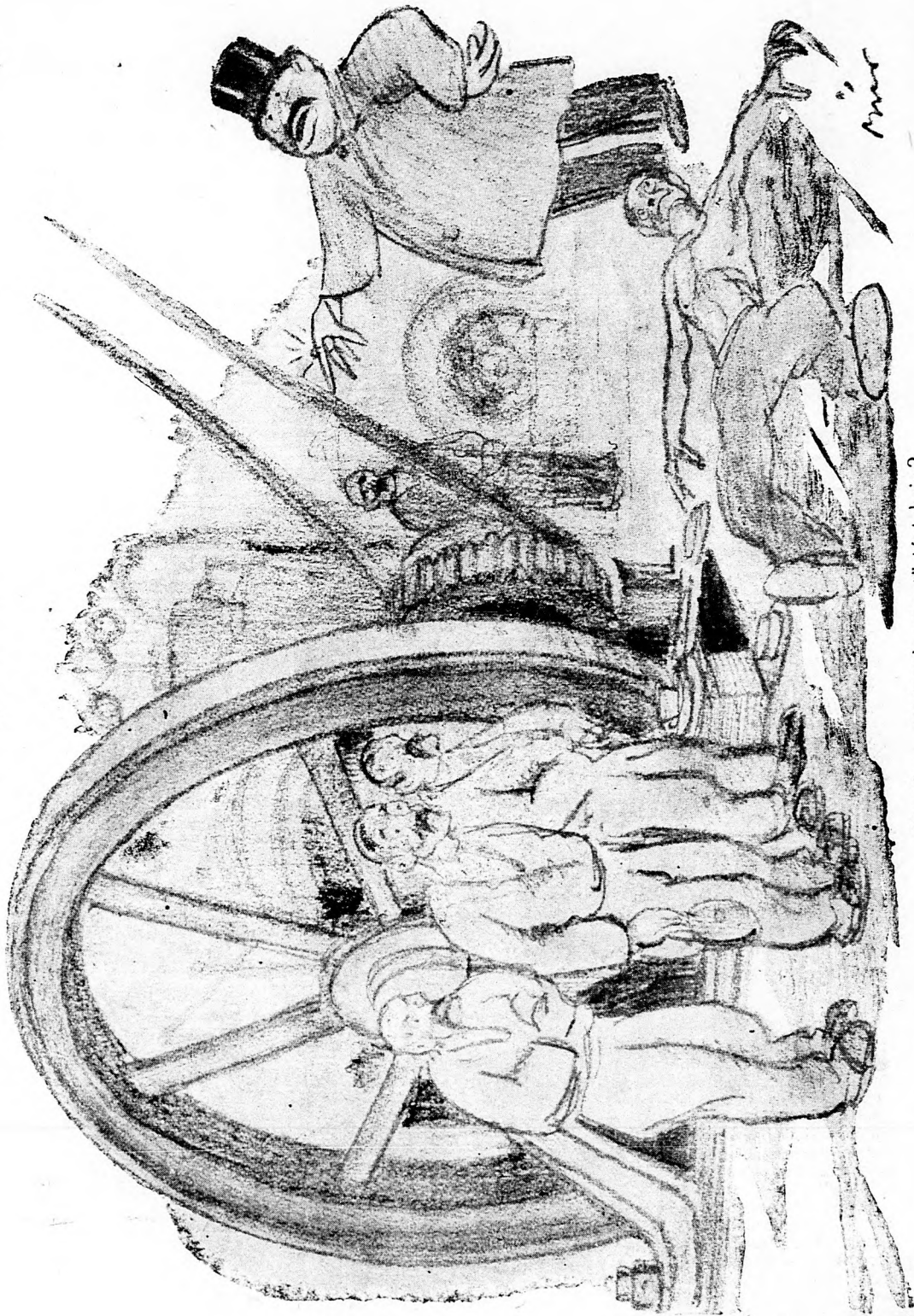
— Dérídrék — felelte és lesüfötte a szemét . . . Mit mondjak még? Szörnyen éhes voltam a budai gleccser megmászásától, nem akartam az éhségtől összeegyyni, mindent megettem, mindent kifizettem . . . Kifizettem hétszázötven koronát . . . Ugy van . . . a Scháni nem írta rosszul . . . hétszázötven koronába került nekem ez a menü . . . Ennyit fizettem ki legutóbb egy — gyomorspecialistának.

Akinek rosszul megy

— Érdekes, hogy most, amikor mindenkinek olyan jól megy, csak a hordároknak megy rosszul. Már alig látni itt-ott egyet. Mi lett belőlük?

— Hadimillimos.

A gyárban

— Remélem, a gépnek nem történt baja?

Portás: Maga beteg, ha azt hiszi hogy itt helyet kaphat...

A magyar földbirtokos

Kis képtelen természetrajzi tanulmány.

Kimaradt a Nagy Brehm-ből.

A földbirtokos egy olyan piros-pozsgás gróf, aki reggeli imádságul (mert vallásos ember!) még az ágyban halat, hideg sültet, dzsemet, tejszínes kávé, csipkés szalvétát, hófehér kenyeret és ezüst villát eszik. reggeli után audencián fogadja az uradalmi intézőt és a kasznárokat, akik haptákban állnak előtte, reszkető énekléssel beszélnek vele és amikor távoznak, úgy köszönnek, hogy kezit csókolom: aki a kasznárok előterjesztéseiből nem ért egy betűt sem, de azért auf alle Fälle leszidja őket; aki az audienca után vagy vadászik, vagy hanyat fekvé ül a diványon és ebédig elnézi a mennyezetet, anélkül, hogy eközben csak egy felet is gondolna; akit ebédkor livrés inasok szolgálnak ki lábujjhegyen; aki erőlevest, előtételt, sültet köretekkel, fagylaltot, sajtot, gyümölcsöt és badacsonyit ebédél különféle ékes francia nevekben; aki ebéd után szemes kávé iszik cukor nélkül konyakkal; aki ebéd után a pipázóban egyiptomit szí és igen művelten eltársalog ötig-hatig arról, hogy milyen disznók azok a zsidók; aki este felé kikocsizik, vagy újra vadászik, vagy meglepi valamelyik kasznárját és újra leszidja; aki este megint előlről kezdi az evést az előtételnél

A földbirtokos tulajdona az

ugynevezett földbirtok. Ez áll sok-sok földből, melyet bűdös árkok és szép fák vesznek körül, melyen búza és egyéb kukoricák teremnek, amelynek közepén diszlik a kastély és tanya. A kastély, 20-30 gyönyörű termével egy jóképű dombon ékeskedik, előtte az udvar terül el, azután a lóistálló következik, a lóistálló után az ököristállók és fészerek állnak, végül, mindezekben túl a cselédházak szemtelenkednek.

A cselédek és béresek, gazem-

ber parasztek, akik fizetett ellenségei a földbirtokosnak, akik ronddák és bűdösek, mert egész nap orrukkal turják és kezükkel kaparják a földet, valamennyit agyon kellene ütni és oda temetni azok mellé a huncut zsidók mellé.

A lóistállók téglából készülnek, tágasak, magasak, fehérre vannak meszelve és a padozatuk aszfalt; az ököristállók szerényebbek, de azért csinosak; a cselédházak azonban vályogból és sárból készülnek, cigányok csinálják őket.

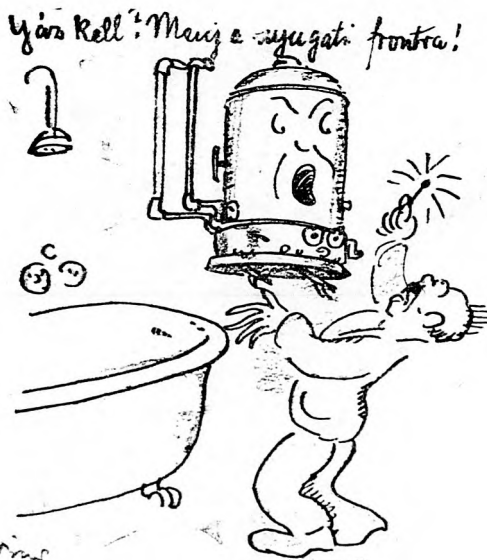
A földbirtokon a bűdös parasztek szemtelen földturása által nagy jövedelem keletkezik, amely legtöbbször több, mint egy millió korona s roppant gondot ad a földbirtokosnak, hogy hogyan is költse el, ami miatt ujfent szidja a bűdös paraszt béreseket, azokkal a huncut zsidókkal együtt.

A kastélyban a földesur nem is tudja elkölteni jövedelmét, amiért is felutazik a fővárosba és szép nők segítségét veszi igénybe, akiket nyilván ezért színművésznek nevez a nép szája.

A városban ezen felül is sok gondja és dolga van a földesurnak, egész éjjel kell neki kártyázni a mágnes kaszinóban, délután futtatni muszáj, úgy, hogy itt alig is marad ideje szidni a zsidókat és a béreseket és azokat a skribler újságírókat, mint például engem, aki mindezt ime megírom róla, szegényről.

Mikor a pénz elment, felül a földesur a vonatra és haza hajtat vele. Kis-Bagason, vagyis Kutya-Bagason kiszáll, négy kövér ló, hintó és az a bűdös paraszt kocsis várja, elindul goncterhesen a kastélya felé, amint közeledik, már látják is az árokszálen a táblát:

„Koldusoknak, kintornásoknak és a közigazgatásnak szigoruan tilos a bejárás!” (nl.)

Andrágló

Na, gyerekek, hoztan hűt csebére!

Kincses hazánk

Egy csecsemővédő egyesület jelentéséből jegyezzük ki a következőket:

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a csecsemők helyzete a legutóbbi időkben örvendően javult. Táplálkozásuk ugyan egyes csekélységekben (így tej, kása stb.) még kívánnivalót hagy hátra, de a gyermekek kelengyjének ügye — hála az illetékes tényezők gondosságának — végleges megoldást nyert. A kereskedelmi kormány ugyanis — dacára az egyre fokozódó papirhiánynak — megfelelő mennyiségű nyomdailag már fölhasznált rotációs papírt bocsát naponta egyesületünk rendelkezésére, úgy, hogy a csecsemők bepólyázása nem a régi módszer szerint történik. Az így nyert csecsemőkkelengye minél tisztább ál-

apotban kerüljön alkalmazásba, arról a külön e célra létesített cenzura gondoskodik igen lelkiismeretesen. Egyben nem mulaszthatjuk el e helyen is hálás köszönetünk és hódoló elismerésünk újabb kifejezését adni azon férfit iránt, aki megértő szeretetével és nemes szívének minden részvételével... stb. stb.

A szerkesztésért felelős: SZENES BÉLA.

Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Röck Szilárd-utca 9. Telefon: József 33—65, vagy József 5—93

Előfizetési árak: Egész évre 28 K, félévre 14 K, negyedévre 7 K.

Kéziratokat nem adunk vissza.

„Ujságüzem” könyvkiadó és nyomda rt. nyomása
Budapest, VIII., Stáhly-u. 13.

NYAKKENDŐHÁZ

Budapest, V. ker., Deák Ferenc-utca 24. sz.
Fiókküzet: IV., Kigyó-utca 5. (Klotiid palota)

Saját gyártmányu **NYAKKENDŐK**
csodás gazdag választékban. Árjegyzéket csakis 20 f. bélyegért küldünk

A SPORTLAP

a legjobb sporthetilap

HAMIS FOGAKAT

ÉS FILMHULLADÉKOT VESZEK

Gross Antal, Budapest, VIII., József-körút 23. sz.

IRODALMI SZENZÁCIÓK

A

KULTURA
KÖNYVKIADÓ-VÁLLALAT KÖNYVEI!

S

IRODALMI SZENZÁCIÓK

Földi tartózkodásom története dióhéjban

(Egy angyalka naplójából.)

Rövid habozás után elhatároztam, hogy Magyarországon fogok megszületni. Őszintén szólva, nem volt nagy kedvem a dologhoz, de hát beláttam, hogy egyszer mindenkinek tul kell esnie ezen a macerán és úgy gondoltam, ez a vidék aránylag még a legtürethetőbb lesz számomra. Tapasztaltabb kollégáim azzal biztattak, hogy innen a legkönnyebben és a leggyorsabban visszalóghatok majd az égbe, minthogy ennek az országnak van a legfejlettebb angyalipara a föld valamennyi állama között. Az ország urai évtizedek óta a legliberálisabb szellemben kezelik az anyas és csecsemővédelmet. attól az elvtől vezéreltetve, hogy senkit sem szabad erőszakkal visszatartani a földi életben, hanem előrelátó szociálpolitikai berendezések segítségével minden polgárnak már a leggyengébb korban is módot kell nyújtani, hogy amikor fejezze be földi pályafutását, amikor neki tetszik.

Erről a meghatározó előzékenységről

ről már születésem első pillanatában alkalmam volt bizonyoságot szerezni. Rút rágalom lenne, ha azt mondanám, hogy a legesekélyebb erőszakot is alkalmazták volna ellenem abban az irányban, hogy mindenképpen a világra jöjyek. Szüleim maguk is többször mentegetőzve említették, hogy ők erről a dologról nem tehetnek, az egésznek a háboru az oka, mint-hogy az összes gummi-készleteket lefoglalták a hadsereg számára. Különösen az anyámat terhelheti e tekintetben a legkevesebb felelősség: ő igazán mindent elkövetett, hogy megóvjon engem a földi élet kellemetlenségeitől, utolsó percig dolgozott a fegyvergyárban, naponta tizenkét órát, a legsilányabb táplálkozás mellett. Születésemnél sem orvos, sem szülésznő nem volt jelen, ami rendkívül kellemesen lepett meg. Igazán minden lehetőség meg volt arra, hogy a legsürgősebben visszatérjek angyalka-társaim közé. Sajnos azonban, reményem nem vált valóra. Mégis megszülettem. Csüggedni azonban nem volt okom. Az első pillanatban láttam, hogy a viszonyok itt valóban rendkívül kedvezőek. Öreg ujságpapirosba csomagoltak, beledugtak egy üres lavórbá és föltették a kasztni tetejére, módot adván arra, hogy bármely pillanatban leguruljak és kitörjem a nyakamat. Szüleim munkába mentek és én ottmaradtam a kasztni tetején. A legesekélyebb tolokodást nem tapasztaltam abban az irányban, hogy éhségemet kielégítsék — már-már azon gondolkodtam, nem volna-e legcélszerűbb fölhasználni az alkalmat, hogy éhenhaljak, amikor egyik tapasztalatlan testvérem, félreértve hűgésemet, ennem adott. Egy kis tintát öntött a számba, amitől rendes körülmények között bátran felfordulhattam volna — ez a tinta azonban hadigyártmány volt és így nem volt alkalmas arra, hogy megmérgezzen velem magamat. Epp oly kevéssé, mint az a patkányirtó, amivel másnap éhségemet csillapítottam, — nem is beszélve a gyufafejekről, melyeket pedig előszeretettel szopogattam néhány hétig, amikor váratlanul az

a kellemetlen meglepetés ért, hogy a tejhivatal napi fél liter fehérre meszelt vizet utalt ki számomra.

A dolog azonban még mindig nem volt veszélyes s a tejpótlé-kért anyámnak naponta tizenhárom órát kellett ácsorognia és ilyenkor mindig magával vitt engem is. Esőben, szélben, hóban, az ujságpapirba begöngyölten ácsorogva minden reményem megvolt rá, hogy hamarosan megfogok döglenni. Sajnos, nem sikerült. A szabad levegőn, a friss porban és füstben, az ózondús piszokban annyira megedződtem, hogy sem a kanyaró, sem a skarségészségügyi hatóságok a legelőzékenyebben rendelkezésemre bocsátották mindezeket abból a célból, hogy mielőbb elvigyen a fene.

Epp ily eredménytelen volt a lakáshivatal gondoskodása is abban az irányban, hogy tizenegyedmagammal lakva egy szobában, a tüdővész révén szabaduljak kellemetlen helyzetemből. Kilenc éves koromban, amikor gyárba adtak, az éjszakai munkától már egész reményteljesen köptem ugyan vért, de ez nem vezetett eredményre.

Fájdalom, ez sem segített. Már-már lemondtam minden reményről, amikor tizennyolcéves koromban besoroztak katonának. Végre mégis alkalmam nyílt, hogy megvalósítsam régi ábrándomat. Két hónap múlva, a háboru huszonkilencedik évében, a legnagyobb áldozatok árán sikerült a Piave mellett hősi halált halnom — yim —

A legköltségesebb szenvedély

— Meglátja, ez a Pacalos hamarosan tönkremegy.

— Ne mondjon ilyet! Hiszen nem kártyázik, nem iszik, lóversenyre se jár, nőekkel se foglalkozik.

— Igen, de van egy mindennél költségesebb szenvedélye.

— ?

— Szivarvégeket gyűjt.

Hadiszállást irányított el...

